

Jeg sad og paahørte med levende Opmærksomhed deres Udtalelser for dog at høre, om der ikke skulde komme en Andtning af, at man ikke var tilfreds med det opnaaede, men vilde fortsætte Kampen, til man naaede at faa gennemført Princippet om den lige og almindelige Valgret. Der er faldet mange Udtalelser i den Retning. Den første Landstingsmand for 7ende Kreds sagde, at hvis der var et eller andet, man ønskede forandret, kunde man jo snakke derom, men den lige og almindelige Valgrets Gennemførelse var absolut fornøden, der kunde ikke være Tvivl om, at den maatte gennemføres. „Det vil ikke være muligt at forhindre det. Det kan maaske lykkes i Aar eller om ikke lang Tid.“ De Herrer vide, at i Aar eller ad Aare kunde de have gennemført den lige og almindelige Valgret, om de selv havde haft Villie og Hjerte dertil. Naar vi hørte disse djærve Ord fra Venstres ledende Mænd i Folketing og Landsting, troede vi derpaa. Og det er ikke vor Skam, at vi troede paa dem, men det er deres Skam, at de ere løbne fra dem. Da de i 1906 talte paa alle Landets Valgtribuner om den lige og almindelige Valgret og stillede sig paa dens Grundlag, troede vi ogsaa paa dem. Jeg siger til mine gamle Venner af Venstre reformpartiet, at dette Løftebrud vil blive hævnnet. Den almindelige Valgret straffer den Slags Ting. Det Løftebrud, der skete i 1894, blev hurtigt hævnnet. Den almindelige Valgret vil ogsaa rejse sig til Værn for sine Interesser, til Kamp for, at den kan gennemføres helt og fuldt, og selv om Kampen skal gaa over de Herreris Lig, politisk talt, vil Sejren sikkert komme.

Jeg gentager Finansministerens Ord: Prøv at stille den almindelige og den privilegerede Valgret op imod hinanden, den almindelige Valgret vil være radikal og rød. Jeg tror, det er en Farve, som det ærede Medlem for Løvel ikke holder af at se i dette Øjeblik. . . . (A. Nielsen: Skulle vi nu ogsaa have en Manufakturbutik herind? Jeg troede, det var nok, at vi fik Fedtegrever!). Jeg synes, at det ærede Medlems Appetit er mig lidt mistænkelig, naar han i dette Øjeblik synes at føle Trang til Fedtegrever. Det forekommer mig dog at ligge udenfor denne Sags

Forhandling. Men hvis det ærede Medlem ønsker en Portion, ved han jo, hvor de ere at finde. Forleden Dag kunde han ikke taale dem i sin umiddelbare Nærhed.

I den Kamp, som kommer, og som vi have Finansministerens Ord for vil komme — det ligger i hans Udtalelser —, kalde vi paa alle gode Kræfter. Der skyde vi ikke Gaardmændene til Side. Det skal det ærede Medlem for Løvel ikke tro. Alt, hvad der er af Frisind i dette Land, alt, hvad der stiller sig paa Frisindets Side, hvad enten det er Gaardmænd, Husmænd eller Arbejdere, byde vi Velkommen i vore Rækker for endnu en Gang at slaa et Slag for den lige og almindelige Valgret og føre den igennem til Sejr. De Herrer, der have ønsket at gaa til Højre, der have sluttet dette ydmygende Forlig, de have deres Forbundsfæller der, og de ville selvfølgelig fortsætte deres Samarbejde med dem ude i Amtsrådene. Derom tvivler jeg ikke. Men jeg venter ej heller, at de Herrer fra den Side ville behandle den almindelige sognekommunale Valgret skaansomt, naar det er dem, der regere i Amtsrådene. Denne Paragraf er den værste Anstødssten.

Der er endnu enkelte Ting, jeg kunde ønske at føje til. Jeg skal saaledes nævne § 27, i hvilken der staar: „Valg af Medlemmer til Amtsrådet samt af Valgmænd i Henhold til § 23 foretages efter Reglerne for Forholdstalsvalg paa den for Valg af Landstingsmænd foreskrevne Maaade.“ Det er ogsaa en Cadeau til den privilegerede Valgret. Der er sikkert ikke faa i Regeringspartiet, der tro paa, at det er den samme Metode som den, vi anvende, naar vi besætte Udvalgspladser i dette Ting. Men det er en fuldkommen Misforstaaelse. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, men skulde jeg gøre det, vil jeg bedé den højtærede Minister retlede mig, naar han faar Ordet. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg tænker mig, at det er saadan, at hvis et Sogneraad bestaar af 7 Medlemmer, af hvilke de 2 tilhøre det konservative Parti, vil det være muligt for de 2 at faa den ene Valgmand. Mon ikke det er saa? Jeg spørger det ærede Medlem for Løvel. Vil det ærede Medlem ikke ved en Hovedbevægelse give mig til Kende, om det er rigtigt? Det er vist den almindelige Opfat-